

MUSIKKEN SKAL MÆRKES

Interview med Peter "Pepe" Lyse Karmark

Af: Erik Lyhne - foto: Erik Lyhne samt presse / arkivfotos m.v.

Hvordan kom du i gang med at spille musik?

Min far spillede harmonika, og min store-søster var glad for at synge og spillede lidt klaver. Så der var musik omkring mig. Jeg spillede ikke rigtig selv på noget, inden jeg blev 10 år. Jeg havde en klassisk kammerat, som havde et band sammen med sin storebror og fætter. Det synes jeg, var lidt sejt og spændende. I musiktimen på skolen skulle jeg spille guitar en dag – og herefter ønskede jeg mig en selv og fik en klassisk guitar og begyndte at gå til spil på musikskolen. Jeg er venstrehåndet, men skulle vende guitaren om, så det blev til en højrehåndsguitar. Den vej har min guitar vendt lige siden. Lidt senere - måske da jeg var 11-12 år - fik jeg en elguitar, og så blev jeg undervist på den. Elguitaren havde mere kraft - og den musik, vi spillede, lå tættere på den musik, jeg selv hørte og kunne lide. Jeg var allerede faldet for hard-rocken, bl.a. fordi min storesøster spillede Def Leppard og Whitesnake og lignende for mig. Jeg begyndte at samle på udklip med de forskellige bands uden egentlig at vide, hvordan de lød.

Din interesse for heavy-musik er altså grundlagt meget tidligt?

Ja, og jeg har holdt ved den gennem alle årene. Jeg tror, det hænger sammen med, at der var en række store navne, der var populære dengang. Jeg kan nævne Metallica, Guns n' Roses, Pantera m.fl., som vi hørte i ungdomsskolen og gymnasiet. Jeg har holdt ved genren - ikke fordi det var populært, men fordi jeg syntes, musikken var fed. Genren er også meget alsidig, og jeg kan lide både det helt hårde og brutale og det helt bløde og alt midt imellem inden for genren. Jeg

startede i ungdomskoleorkestrene, hvor vi spillede cover musik i starten og lidt efter lidt vores egen musik. Jeg kom med i Hatesphere i 1993, da jeg var 14 år. Det hed godt nok Necrosis dengang, og vi skiftede navn i 2000, da vores første CD udkom. Det er faktisk lidt vildt at tænke på, at jeg har været med i det samme orkester i over 25 år. Det er jo startet dengang, vi ikke rigtig kunne noget, men lige så stille fik det lært gennem øvning og de shows, vi optrådte med dengang.

Børn, Rock og Bif Hvordan har jeres karriereforløb været?

Hvis jeg tænker tilbage, synes jeg, at det var meget sværere at komme ud at spille i 90'erne. Det er meget nemmere i dag. Vi boede i Odder dengang, og her lavede man ikke bare lige et show. Vores mål var helt klart at komme ud at spille, og de første år deltog vi i forskellige konkurrencer. Det ene var "Børn Rocker Biffen" i Odder, det andet var Rock-triathlon i Åbybro, og det sidste var i Silkeborg - jeg kan ikke lige huske hvor. Inden vi fik vores første rigtige sanger med, havde vi haft kontakt med et punkrockband, Cookypuss, fra Horsens og et pigerockband, Papilla, fra Kolding. Vi organiserede så et show i hver by, hvor vi kunne spille. Det må have været i 95/96. Det var meget nede på jorden, og jeg tror heller ikke, vi fik noget som helst andet end erfaringen ud af det.

I udgiver jeres første CD som Hatesphere i 2000. Hvordan er jeres karriere forløbet siden?

Vi fik vores sanger med i 1997, og herfra fik vi udbygget vores optræden, og vi fik flere engagementer. Vi indspillede et nummer, Addicted Soul, som kom med

på en dansk undergrundsopsamling, der hed "Extremity Rising". Jacob Hansen, der stod for denne CD, var så begejstret for vores nummer, at det kom med som nummer 1 på CD'en. Nummeret er også med på vores første CD. Jacob havde et selskab, Serious Entertainment, som skulle have udgivet vores første CD, men det gik nede om og hjem. Så vi stod med en CD, som, både han og vi selv synes, var rigtig fed - men intet selskab at udgive den på. Vi var ret bange for, at det hele skulle falde på gulvet. Vi fik gennem Jacob kontakt med et italiensk selskab, der hedder Scarlet Records, som udgav den og de følgende to albums. Det selskab er vi faktisk tilbage på igen. Vi har siden lavet albums med regelmæssige mellemrum og har udgivet 10 ialt.

Fra Necrosis til Hatesphere Hvordan blev den første CD modtaget?

Den blev modtaget ret godt. Det var jo en banddebut, fordi vi samtidig med udgivelsen havde ændret navn til Hatesphere. Publikum havde jo tidligere kendt os som Necrosis, så selvom vi havde en del år på bagen, var det ligesom at starte et nyt orkester. Dengang var internettet og de sociale medier ikke så udbredte, som det er i dag, så det var noget sværere at komme ud til alle. Efter den første CD kom vi til England at spille som et led i Music Xport Denmark (MXD). De havde en branchedag for heavy musik i Manchester, hvor vi skulle spille sammen med Mayhem fra Norge og Anathema fra England. Ellers spillede vi kun i Danmark i forbindelse med den første CD. Efter den anden CD tog vi på vores første Europatur, som vi populært kalder for "Nedturen". Den startede lige efter nytår 2003. Det var meget "do-it-yourself". Vi kaldte det for "Nedturen", for vi kørte i vores egen gamle Van med en trailer bagpå og spillede nogle steder hos folk, vi kendte rundt omkring fra. Vi havde ikke altid de bedste steder at sove, vores shows var af varierende kvalitet, og det var nogle gange så dårlige forhold, at det ikke tåler en beskrivelse. Men alligevel var det her, vores udenlandske karriere

Hatesphere på Copenhell - fotograf Jacob Dinesen

startede, og turen sluttede med, at vi spillede sammen med Gojira, et fransk band, der er kæmpestort nu. Det sidste job, vi spillede, var på en tysk striptklub, hvor der kun var 14 tilhørere. To af disse heldigvis fra et stort tysk pladeselskab, Nuclear Blast, der gerne ville signe os. Desværre var vi bundet af kontrakten med det italienske selskab, hvor vi skulle udgive endnu en CD hos dem. Derfor blev samarbejdet desværre ikke til noget, men vi kom da på et stort selskab, SPV/Steamhammer, et par år senere.

Hvordan gik det senere med udenlandstourneerne?

Et par måneder senere var vi på den første "rigtige" tour i rigtige og gode busser. Vi spillede sammen med det svenske band The Haunted og amerikanske Mastodon, som også senere har vokset sig rigtig store. Tidligt i vores karriere mødte vi og optrådte sammen med en lang række bands, der ligeså stille er blevet store. Vi har også lige været i både Nordamerika, Kina og Japan og turnere. Publikumsmessigt var det vildt fedt at spille i Japan, og i Kina var det nok mere oplevelsen at få lov til det. Vi har spillet i begge lande to gange. Det er en stor oplevelse at få lov til at spille i helt andre kulturer.

Musikken skal nydes højt Hvordan skal jeres musik helst opleves?

Live - helt klart. Eller i hvert fald højt på anlægget. Vores musik skal nydes med god lyd. Hvis man ikke har et godt anlæg, skal der ikke meget til, for detaljerne

forsvinder. Vores musik skal mærkes. Det skal musik nu efter min mening generelt kunne og vores i særdeleshed. For at op-

Vores første Europatur. Vi kaldte det for "Nedturen", for vi kørte i vores egen gamle Van med en trailer bagpå og spillede nogle steder hos folk, vi kendte rundt omkring fra. Vi havde ikke altid de bedste steder at sove, vores shows var af varierende kvalitet, og det var nogle gange så dårlige forhold, at det ikke tåler en beskrivelse.

leve den stemning der er i vores musik, skal det være højt.

Har heavy musikken lavkulturel status i DK - mens I hører gode og flotte anmeldelser udenlands?

Det har det haft - men måske er det en lille smule på vej op lige nu. Jeg tror, danskerne er lidt dårlige til at eksportere vores musikstil. Hvis vi ser på Sverige, Norge og Finland, så har de masser af bands, der kan leve af at spille. Det gør vi jo ikke, og jeg oplever, at det er svært for bands, der spiller vores musik, at kunne leve af at spille. Vi mangler mere konkret støtte til at kunne gøre det. Måske lidt å la dæppe for musikere. Som vi har det, skal vi tage fri fra arbejde, hver gang vi skal på turne. Det gælder jo alle genrer - for jeg oplever ikke, at Danmark er oversvømmet af musikere, der kan leve af at spille. Der oplever jeg som sagt, at der er bedre forhold i de andre nordiske lande. Det er også svært med honorarer, når vi spiller rundt omkring, for hvis man vil have for meget, kommer man ikke ud at spille. Man bliver tit nødt til at bide i det sure æble og spille shows, hvor man ikke får ret meget for det. I vores genre kan man ikke forvente, at man kan leve af det. Det er jo lidt af en ond skrue, for hvis man ikke får ret meget for sine job, kommer man ikke til at leve af musikken.

Men det hele starter jo med, at man skal bevise sig selv, og at musikken har et publikum.

Klassisk og heavy går hånd i hånd Når man hører heavy - så har vi både de hårdtpumpede sange og de blødeste ballader. Hvordan hænger de to ting sammen?

Især indenfor hardrock er det sådan. Men når man hører det lidt mere brutale, så er det ikke ligefrem kærlighedssange, man hører. Men selv inden for den mest onde musik har man de små stille passager, hvor det næsten er klassisk musik. I det hele taget synes jeg, at metalmusikken benytter sig meget af det stemningskabende fra den klassiske musik. Den klassiske inspiration bliver brugt dels til at underbygge stemninger eller som afveksling i vores musik. På vores sidste CD har vi bl.a. haft en tit på hjælpe med orkestrering. Der er faktisk meget melodi i

vores musik, og folk kalder mig - måske lidt for sjov - for popsmøden. Og det er rigtig, for opbygningen af musikken er med popmusikalske virkemidler - men med et twist.

For vi laver jo også mange ting, man aldrig ville gøre i popmusikken.

Hvordan kombinerer man et liv som musiker, skolelærer og familiefar og samtidig holder så højt et professionelt aktivitetsniveau, som I gør i Hatesphere?

Pepe på VoxHall 2018
fotograf Bransholm Photography

Peter "Pepe" Lyse Karmark

Det har været rigtig svært at få det hele til at gå op. Vi spiller ikke helt så meget, som vi tidligere har gjort. Men vi spiller stadigvæk meget. Vi har engang spillet 121 shows på et år, men nu spiller vi omkring 40 shows om året. Det svinger selvfølgelig, hvis vi lige har lavet en CD. Her i år har jeg for første gang været nødt til at melde fra til nogle af koncerterne, hvor der har været en stand in med. Vi havde en tourné en måned, hvor jeg så kun deltog 2 ½ uge. Her havde vi 45 shows på 2 måneder. Jeg har en god skoleleder, der bakker mig op og giver plads til at spille. For nogle år siden var det dog sådan, at jeg var nødt til at sige et job op for at kunne spille. Jeg har jo også min familie med to børn. Men i bund og grund handler det for mig om at vide det i forholdsvis god tid, så jeg kan planlægge mig ud af det. Men både på arbejdet og i familien ved de godt, hvor meget musikken betyder for mig – så der er god forståelse og opbakning.

Første band i Royal Arena blev valgt til at varme op for Metallica. Hvordan var det? Og hvad giver det for jeres orkester at få lov til det?

Det var rigtig fedt, og det er sådan noget, der holder humøret højt i et band. Det var megafedt og et fantastisk show. Det var åbningskoncert i Royal Arena, og Metallica skulle spille fire shows, og til hvert show kunne et dansk heavy band få lov til at varme op. Men tiden op til det var ekstremt stressende, for der var valgt nogle bands ud, som skulle skaffe flest stemmer, så de fik lov til at spille. I den proces kunne vi godt mærke, at de sociale medier ikke er det, vi er allerbedst til. Der har den yngre generation overhalet os for længst. I processen hang vi lidt med stemmerne – men så måtte vi ud og opfordre folk til at stemme på os. Den proces var stressende – men det endte fedt for os, for vi var faktisk det første orkester på scenen i Royal Arena, for vi spillede til det første af Metallicas fire shows. Det var en stor oplevelse. Vi spillede vores show, og bagefter kom vi over at hilse på dem. Det er en oplevelse, der holder energien oppe hos os. For mig er det ikke nok at lave CD'er og øve. Det er altafgørende, at man også kommer ud at spille og mærker og oplever publikums reaktion til koncerterne. Så giver vi noget – og får mindst lige så meget igen.

Du er medlem af DMF. Hvad betyder fagforeningen for dig?

Jeg synes, de er gode til, at man kan få støtte og hjælp, når der er brug for det. Det har jeg heldigvis ikke haft behov for så tit, men det er en god sikkerhed at have i ryggen.

Necrosis 1994 1995

Hatesphere 1999

Hvordan ser fremtiden ud?

Vi har været i gang i så mange år, at vi godt ved, at vi ikke kommer til at kunne leve af at spille. Vi havde et godt momentum for 10 – 15 år siden, hvor det gik rigtig godt. Nu er det faldet lidt tilbage, og der er kommet børn og familie ind i billedet. Men fremtidsdrømmen er helt klart at kunne blive ved med at spille og komme ud over kanten.

FAKTABOX

Pepe er født i 1979 og har siden 10-årsalderen haft en guitar i hånden. Allerede i 1993 kom han som 14-årig med i Necrosis, der skiftede navn til Hatesphere i 2000, da deres første CD udkom. Siden er det blevet til 10 CD'er og en masse demoer og singler. Pepe har oplevet meget i sin karriere, både store koncerter i ind- og udland og fænomenale anmeldelser samt at brænde så meget for musikken, at han sagde sit job op for at kunne spille. I 2006 stod Hatesphere øverst på plakaten, der også indeholdt navne som Raunchy og Volbeat i nævnte rækkefølge. Pepe er uddannet lærer i 2003 og underviser på Risskov Skole, hvor lærergemningen går hånd i hånd med musikken.

Læs mere på www.hatesphere.com eller følg Hatesphere på de sociale medier <https://www.facebook.com/hatesphere666>

Hatesphere - fotograf Lars V. Andersen lavarockphoto.dk

MUSICCODE DANMARK - TOTALLEVERANDØR AF VINYL/CD-PRODUKTIONER OG TRYKSAGER

- Vinyl-produktioner fra 50 stk. og opefter- også farvede vinyler. Hurtig levering.
- CD-produktioner inkl. glasmaster fra 100 stk. og opefter.
- Tryksager, plakater, postkort, bøger, nodebøger, visitkort, skriveblokke med navn/logo m.m.
- Hjælp til formatering af musikfiler, grafisk arbejde og promotion.

**music
code**

www.musiccode.dk

